

Muziek

Korte stilte

Hertaling en duiding evangelietekst Verloren zoon (uit Paul Schuers, *Dagsluitingen*)

Een jonge man geniet met volle teugen
van wat hem door een erfenis in de schoot wordt geworpen.
Hij trekt alles naar zich toe.
Er bestaat voor hem niemand meer dan hijzelf,
en heel zijn horizon heeft hij egoïstisch tot zijn eigen plezier vernauwd.
Er is geen vader en geen mens meer die nog meetelt.
Hij wijkt uit naar het verre, vreemde land van het ikzuchtige genot,
het land waarheen nog steeds meer toeristen trekken
dan naar welke vreemde stranden ook.

Maar plots staat hij alleen met zijn eigen armoede.
Een mens is nooit zichzelf genoeg.
Even kan hij de illusie koesteren,
zolang hij zichzelf kunstmatig verheugt in zijn goederen en ambitie.
Maar als men dit alles geproefd heeft en niets meer te genieten heeft,
blijft alleen de wrange nasmaak van het eigen ik.
Dan komt zulke jonge man tot bezinning.
Nog geen hooggestemd berouw.
Maar toch heimwee naar de echte thuis: "ik zal naar mijn vader gaan".
De jongen gaat op weg.
Hij heeft zijn eigen beperktheid aanvaard.
Hij is bereid voortaan simpelweg een dagloner te zijn
die elke dag dankbaar geniet van wat het leven hem gunt.
Dat alles zal hij aan zijn vader zeggen.
Maar de vader, God onze Vader, is anders. hij staat op uitkijk.

*(korte stilte - beeld van de liefhebbende vader en verloren zoon wordt aangebracht en in
midden geplaatst)*

De vader laat zijn zoon zelfs niet uitspreken.
Hij kust hem hartelijk.
Gods liefde behoudt het initiatief,
ook in de bekering en de vergeving.
Zozeer is God zichzelf in de vergevende liefde,
de allerduidelijkste liefde,
dat dit berouw voor Hem een feest is.
De vader uit het verhaal nodigt uit om blij te zijn.
De zoon wordt omhuld met het feestelijk gewaad van de barmhartigheid.
Het beste is niet goed genoeg.
Er wordt feest gevierd.

Mensen kunnen zoiets moeilijk verstaan.
Ook als zij bereid zijn om in dergelijke situaties te vergeven,
organiseren zij geen feest voor de burenen.
De oudste zoon uit het verhaal kan maar niet begrijpen
dat zijn vader op die manier handelt.
Hij heeft een scherp plichtsbesef.

Maar daardoor heeft hij nooit leren oordelen
met de maatstaven van de liefde die eigenlijk geen maatstaven heeft,
omdat zij altijd het initiatief heeft,
altijd voorop trekt.
De oudste zoon kan de stap naar de feestzaal niet zetten.
Maar ook hem gaat de vader tegemoet.
Hij gaat hem buiten,
in zijn eigen situatie van gekwetste deftige eigenliefde, opzoeken.
Hij nodigt uit voor het feest.
"Want die broer van je is terug !"

Stilte

Bezinning (Carlos Desoete in *Naam die zin is van ons leven*)

In iedere liefde komt een moment
dat je bij mekaar niets meer te bewonderen hebt.
Wonden van té harde woorden
en misbruikt vertrouwen
worden zelfs door de tijd amper geheeld.
Hooggespannen verwachting werd bittere ontgoocheling.
Aanbidding werd haat.

Uitpraten helpt niet meer:
je kent mekaar al door en door.
Gebreken zijn niet meer te verbergen.
Van de idealen en de dromen
is alleen wat naakte schamelheid overgebleven.

En misschien heel diep vanbinnen
de vraag die men niet meer stellen durft:
zou jij nu nog van mij kunnen en willen houden?

In elke liefde komt dat cruciale moment
waarop een mens heel diep moet kiezen:
ofwel geef je het kwaad een kans
ofwel geef je mekaar een kans.
Vergeven heet dat dan:
mekaar aanvaarden zoals je maar bent
en niet meer zoals je zou moeten zijn.

Zo heeft God de wereld liefgehad.

Muziek

Gebed (Marcel Messing op www.Theobaldusparchie.nl)

Hoe vaak zijn we niet aan elkaar voorbijgegaan,
liepen we een ander liever omver
dan hem of haar de ruimte te geven?
Dit is het moment, een nieuwe kans
om een ander weer in de ogen te kijken en thuis te komen bij elkaar.

Hoe vaak ben je niet aan jezelf voorbijgegaan,
ging je op in verwachtingen van anderen
zonder je af te vragen wat je nu werkelijk wilde?
Dit is het moment, een nieuwe kans

om je hart te laten spreken en thuis te komen bij jezelf.

Hoe vaak ben je niet aan het leven voorbijgegaan,
dacht je de zin gevonden te hebben
maar namen de vragen en de twijfels alleen maar toe?
Dit is het moment, een nieuwe kans
om uit te huilen en opnieuw te beginnen en thuis te komen in het leven.

Muziek

Voorbeden (Paul Schuers in *Dagsluitingen*)

God, onze Vader,
U kent de onmacht en de weigerachtigheid van ons hart.
Telkens weer wijken wij uit
naar het land van het egoïsme.
Wij gaan onze eigen wegen.
Maar telkens ook weer ervaren wij
dat dit vreemde land niet onze echte thuis is.
U houdt in ons het heimwee wakker naar het echte geluk,
naar vriendschap en genegenheid, geloof en vertrouwen.

voorzang: Laat ons bidden:
allen: Laat ons bidden
in de stilte van ons hart
dat de Vader ons daartoe bezielen mag.

Wij danken u omdat u ons op ieder ogenblik verwacht
en uitkijkt naar de minste blijk van onze goede wil.
Wij danken u omdat u niet enkel een gevende,
maar ook een vergevende God bent.
Geef ons de moed om telkens weer op weg te gaan
vanuit ons egoïsme naar dienstbaarheid,
vanuit onze zelfzekerheid naar geloof en vertrouwen.
Doe ons de vreugde ervaren van het nieuwe begin.
Laat ons leven vanuit uw barmhartigheid.

voorzang en allen: Laat ons bidden ...

En maak ons mild voor elkaar,
onze eigen zwakheid indachtig.
Laat ons met ieder mens
het feest van uw barmhartigheid en uw vreugde vieren.
Laat ons elkaar vasthouden,
geïnspireerd door de boodschap van Jezus Christus.

voorzang en allen: Laat ons bidden ...

Muziek

Bezinning (M. Zagers op www.theobaldusparochie.nl)

Het feest was al weer enige tijd achter de rug.
Op zo'n thuiskomst had hij niet durven rekenen.
Hij genoot van de eerste weken dat hij thuis was:
van zijn bed dat nog zachter en breder leek dan een jaar of wat terug,
van zijn boeken en cd's die allemaal als nieuw leken,

van het eten dat zijn moeder kookte,
van de verhalen die zijn vader vertelde.

Maar na een paar weken was daar ook weer het nieuwe van af.
Hij had er behoefte aan elke avond na het eten even alleen te zijn.
Dan ging hij een eindje lopen door de weilanden,
langs het water of door het bos.
Hij dacht aan zijn vorige reis.
Die bleek uiteindelijk toch niet zo geslaagd te zijn.
Hij had wat minder royaal moeten leven
en niet meteen iedereen moeten vertrouwen.
En nu zat hij zijn verdere leven hier vast.
Hij kon het zijn vader niet nog eens aandoen om weg te gaan.
Hij kon het tegenover zijn broer niet maken.
Zijn moeder zou weer elke week bezorgd zijn kamer gereed maken voor zijn thuiskomst.
En bovendien: waar haalde hij het geld vandaan?

Elke avond werden zijn wandelingen langer.
Zijn vader had het al snel in de gaten.
Op een avond was hij zachtjes achter hem aan gegaan.
Hij zag zijn zoon zitten op een bruggetje.
Zonder iets te zeggen ging hij naast hem zitten.
De zoon keek niet op, hij wist dat het zijn vader was.
Na een kwartier samen gezeten te hebben,
greep de vader in zijn broekzak,
haalde daaruit een envelop tevoorschijn,
en gaf die aan de zoon:
'... Als je maar belooft weer terug te komen.'

De dag daarna vertrok de zoon weer met een volle koffer
en de envelop in zijn jaszak.
De vader en moeder zwaaiden hem uit.
De andere zoon niet.
Die was aan het werk op het land,
jaloers op zijn broer en kwaad op zichzelf.

Muziek

Slotbezinning (Henri Nouwen)

Iedere keer dat we
elkaar vergeven in plaats van elkaar te lijf te gaan,
elkaar zegenen in plaats van te vervloeken,
elkaars wonden verzorgen in plaats van ze dieper te maken,
elkaar bemoedigen in plaats van te ontmoedigen,
elkaar hoop geven in plaats van elkaar tot wanhoop te drijven,
elkaar omhelzen in plaats van te bestoken
elkaar begroeten in plaats van te negeren,
elkaar danken in plaats van te bekritisieren,
elkaar prijzen in plaats van te belasteren,
kortom
iedere keer dat we kiezen voor elkaar
in plaats van tegen elkaar,
maken we Gods onvoorwaardelijke liefde zichtbaar,
verminderen we het geweld
en werken we aan het tot stand komen
van een nieuwe gemeenschap.

Korte stilte

Bedankt omdat u vanavond bij ons wou zijn
en het mee met elk van ons stil wou maken in uw hart.

Voortaan plannen we onze Oasemomenden steeds op een donderdag.
Ons volgend Oasemoment vindt plaats
op donderdag 17 oktober op het gewone uur, om zeven uur dus.
Het zal helemaal gewijd zijn aan het gebed
dat Jezus ons zelf geleerd heeft: het Onze Vader.

Goeienavond nog, en wel thuis,
en de vrede van de Heer zij met u,
en met allen die u dierbaar zijn.